

що чиновники не змогли за 20 років. Через це можна сказати, що Збройні Сили України – це дійсно народна армія, яка є з народом і опікується народом. Тому ми вважаємо, що чим більше людей дізнається про діяльність волонтерів і допоможе будь-яким чином українському війську, тим швидше встановиться мир на українській землі.

Шмельов Ю. М.
НТУ«ХП»

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ РАДЯНСЬКОГО ПАРТИЗАНСЬКОГО РУХУ НА ТЕРИТОРІЇ УРСР У 1941-1942 РР.

Партизанський рух у роки Другої Світової війни в УРСР пройшов складний шлях розвитку, перетворившись протягом 1942–1943 рр. на важливий фактор допомоги Радянській Армії у боротьбі з вермахтом. Однак, недостатньо висвітленими залишаються особливості формування партизанських загонів на території УРСР протягом 1941–1942 рр.

У 1920 – середині 1930-х рр. років керівництво СРСР розглядало партизанську війну, як один з варіантів відповіді на випадок ворожого вторгнення. Однак, наприкінці 1930-х рр. пануючою стала наступальна воєнна доктрина, згідно якої Червона Армія мала вести бойові дії виключно на території противника. Як наслідок, партизанські формування, склади з зброєю, боєприпасами, спорядженням, підіривними засобами було ліквідовано. Припинили і розробку, випробування та виробництво засобів ведення «малої війни». У 1941р. коли партійні та військові органи почали створювати підпілля і формувати партизанські загони, ці прорахунки далися взнаки. Об'єктивні труднощі організації боротьби у ворожому тилу ускладнювалися поспішністю і формалізмом у доборі кадрів та підготовці їх до діяльності. Серйозною перешкодою розгортанню партизанського руху стала відсутність військових фахівців-радистів, мінерів-підіривників, шифрувальників тощо.

Внаслідок цього, як свідчить один з керівників партизанського руху в Україні І. Старинов, з 3500 партизанських загонів і диверсійних груп, залишених у перший рік війни на окупованій території, на червень

1942 р. діяли лише 22 загони. З утворених на початку війни 685 підпільних органів на окупованій території в різний час діяли 223.

Таким чином, у 1941–1942 рр. дії партизанських загонів мали переважно розрізнений характер. Значна частина поспіхом організованих партизанських загонів виявлялися не здатними вести ефективну боротьбу.

Kharin A. M.
NTU “KHPI”

MILITARY EQUIPMENT OF THE SECOND WORLD WAR

Current events in Ukraine caused increasing attention of society and scientists to the military equipment of World War II.

The goal of this work is to compare military equipment of the Second World War and highlight the best examples that could affect the outcome of battles.

Due to the goal we can define such objectives of this research:

- to investigate land forces technique and highlight its best examples used by the warring parties;
- to analyze aviation development and find out best opposing sides' airplanes;
- to compare navy ships and name their best examples;
- to make general comparative analysis of military equipment used during World War II.

Making inferences of military hardware investigation we can highlight the following points:

- summing the results of land forces technique investigation we can conclude that the best tanks of the Second World War were T-34-85 (the USSR) and Tiger 2 (Germany); in such characteristics as weapons, reservation, flexibility and reliability T-34-85 exceeded Tiger 2;
- drawing the conclusion to the aviation analysis we have to outline that due to such characteristics as speed, maneuverability and weapons the best patterns of airplanes were La-5 (USSR) and FW 190 (Germany).